

Stemning. Jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister var lidt polemisk, hvortil jeg ikke kunde finde nogen Grund, thi dette er jo kun et Forsøg, som fra vor Side gjøres paa at finde en rimelig Ordning, og jo mere lempelig, mildt og fjærlig man tager paa Sagen, jo mere Sandsynlighed er der jo for, at det vil lykkes (Udfryselse af Bille). Ja, det kan det ærede Medlem jo se paa den elskværdige Maade, hvorpaa jeg har taget Sagen, og jeg vil anbefale det ærede Medlem at tage det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) til Mønster. Dette ærede Medlem talte virkelig meget godt for Sagen; han sagde mange smukke og træffende Ting, og jeg tror, at han har mere Udset til at blødgøre Sindene her end de andre ærede Talere. (Udfryselse af Briz.) Det ærede Medlem siger, at nu have de Allesammen faaet deres Karakter. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det ærede Medlem fra samme Side, der talte før (Bille), først har givet os Karakter, og vi ere jo saa vant til at faae Karakter fra de Herrer's Side, at vi dog ogsaa af og til maa have Lov til i al Beskedenhed at sige vor Mening om den Maade, hvorpaa de Herrer udtale sig. De Herrer skulle dog ikke være de Gæst, som have Lov til at give Karakter. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som jeg betragter som den egentlige Ordfører for Lovforslaget og som den, man bedst kan forhandle med om denne Sag, at han gjorde Finantsudvalget nogen Uret, naar han talte om den Afhjølning, som havde fundet Sted derinde. Jeg tror overhovedet ikke, at man skal henvise andre Sager til Finantsudvalget end dem, der nødvendigvis maa henvise til det, thi det er jo naturligt, at naar en saadan Sag bliver henvist til et Udvalg, der har saa Meget at gjøre, saa kan den kun blive langsommere fremmet, og saa kan man vanskelig gaa i saadan Detail, som det egentlig kunde være ønskeligt. Skylden herfor er imidlertid ikke Folkethingets, men Ministerens, som har fremsat Lovforslaget først i Lands-thinget, medens han burde have fremsat det først i Folkethinget, da det jo er en finantsiel Sag. At Folkethinget henviste Sagen til Finantsudvalget, var jo fuldstændig berettiget, og at Finantsudvalget skulde lade andre Sager ligge for at fremme denne Sag, vilde man dog vel ikke forlange. Der er jo flere andre Sager, som ikke endnu ere komne frem fra Finantsudvalget, uden at man derfor kan bestynde det for at være for langsomt med sit Arbejde. (Udfryselse af Rosod.) Det ærede Medlem for Bornholm synes, at man er for grundig i Finantsudvalget. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem veed Noget om; men jeg vil anbefale det ærede Medlem at være idetmindste lige saa grundig, som man er i Finantsudvalget, thi saa vil han kunne spare mange af de stille og tause Bemærkninger, som han saa ofte

kommer med. Derimod vil jeg sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at, hvis han i denne Sag vil handle af Andet end ren og sand Interesse for vedkommende Institution, saa vil han ikke opnaa Noget. Det var en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem appellerede til Partiinteresserne, og naar det ærede Medlem sagde, at vi i vort Partis Interesse skulde gjøre Noget for denne Sag, og jeg vil strax staa faldt Vand i Blodet og sige, at derved vil han ikke opnaa Nogetsomhelst. Naar den venstre Side af Folkethinget eller den Side, hvortil det ærede Medlem hører, gjør Noget for Kunsten eller Videnskaben og venter at faae Tak derfor, saa venter den forsværes, thi det faar den aldrig. De Herrer maa være belavede paa, at, hvad de saa end gjøre, saa vil man dog sige, at det ikke var saa godt, som det skulde have været. Det vil blive al den Tak, som de ville faae. Naturligvis naar de slet Intet gjøre, saa vil man blive vred paa dem og maafe ogsaa paa Ministeren, fordi han ikke har kunnet sætte Noget igjennem, men gjøre de Noget, saa vil man takke Ministeren, fordi han har sat Noget igjennem, og skjælde Folkethinget ud, fordi det ikke har gjort Mere. Saa vil man atter om nogle Aar komme igjen og anmode Folkethinget om noget Mere, og saa vil Folkethinget gjøre det Samme, som det altid gjør — det er jo saa deilig at blive rost for Interesse for Kunst og Videnskab — nemlig give Noget igjen; det vil da atter bliver skjældt ud, og saaledes vil det altid gaa. Det ærede Medlem maa derfor ikke vente nogensomhelst Paastjænnelse, allermindst fra Kunstnerens Side, thi Kunstnerne ere Folk, som leve i Fantasiens og Idealitetens Verden. De vide ikke Andet om Politik, end hvad der staar at læse i de kjøbenhavnske Blade, og hvorledes disse fremstille det, veed det ærede Medlem jo nok. Jeg tror, at der er Grund nok til at have saamegen Interesse for selve Sagen, at vi, uberørte af alle mulige andre Hensyn, kunne tage vor Stilling, og jeg siger da, som jeg før sagde, at jeg tror, at det Tilbud, som vi have gjort som et Møglingsforslag midt imellem, er et brugeligt Tilbud, som man vil staa sig ved at tage imod; men dette Tilbud er dog heller ikke fra vor Side stillet op som Noget, som vi ikke nok maafe kunde være tilbøjelige til at gjøre Forandring i og vise nogen Smøbekommen i enten til den ene eller den anden Side. — Naar den høitærede Minister sagde, at det Gæst, som Flexallet var enigt i, var, at man ikke maatte benytte disse Lokaler til Skulptursamlingen, da er dette ikke rigtigt. Jeg har vel i mit første Forædrag gjort opmærksom paa, at vi vare enige om, at der ikke skulde gives Noget til denne Samling, men ogsaa at Grunden dertil var den, at vi ikke troede, at der for Tiden var saa stor Trang dertil, og da det jo er os om at gjøre at indskrænke Udgifterne saa meget som